
UKABILTXU (EUSKAL IPUINA)

Munduan beste asko lez, Zubiatero baserri zuri, txiki, politean Peru ta Mari, senar-emazteak, bizi ei ziran.

– Ai Jaungoikoak umetxu bat emongo baleust, ukabila baino txikiagoa balitz be.

Eta Marik semetxu bat izan eban, txiker-txikerra, baina. Ain zan mirritxu eta txatxarra, ta Ukabiltxu izena emon outsoen.

Jan ta jan, ta Ukabiltxu ez zan gorputzez andi egiten.

Beinola baten, Ukabiltxu lastategira joan zan, apur baten lo egiteko asmoz. Eta bedar onduen ganean bigun-bigun, loak artu eban.

Aita lastategira etorri eta lotan egoana ikusi barik, bedarrekaz batera Ukabiltxu bota eban beien askara. Beitariko batek, bedarrak jatean, rau! Ukabiltxu be agora sartu eban.

Ukabiltxu lotatik beieren agoan itzartu zan.

– Non naiagok ni? Amesetan naiagok ala? Ze demon-tre dok au?,– esaten eban bere artean, bein eta barriz.

Dana ilun-ilun, gaez iretargi barik basoan lez, egon zan. Beiak aginez, rau, rau, errotarriaren antzera, bedarrak txikituten.

– Nongo errota ete dok au?,– Ukabiltxuk bere kolkorako esaten eban.

Geroago, beiak agoan mamurtutako bedarrak iruntsi egin ebazan eta badarrekaz naasteen, Ukabiltxu be beieren agotik urdailera igaro zan.

Beieren urdaila zabala zan, beroa eta bigun-bigun ganera. Ukabiltxu toki barrian epel-epel eta gozo-gozo egoan. Astia emoteko, amak erakutsitako abesti politak abestuten asi zan:

**Errotabarriko Fernandok, urun gitxi eta zai asko.
Ai, ai, ai, ai, ai, ai, Isidro Olabarrikoak be bai.**

Bien bitartean, Ukabiltxuren aita eta ama, estu ta larri, semetxuaren bila, bazter guztietatik, ara ta ona, zoratuta ebilzan.

– Ukabiltxu! Ukabiltxu! Gure seintxu maitea, non zagoz?

– Eup! Eup! Emen nago, beieren urdailean.

Baina, ortik noiz urtengo dozu, seintxu?

– Beiak plaust! egingo dauanean.

Baina, zoritxarrez, beiak ez eban plaustik egiten eta ezin izan eban andik urten.

Ukabiltxu, beieren udailean iru ordu luze egin ostean, este luzera izaro zan. Este au bai zala benetan luzea eta iluna!

Ukabiltxu bildurtu egin zan. Alako tunel estu ta ilunik!.

Este luzetik este lodira igaro zanean, emen, Jaungoikoari eskerrak, arnasea artuteko masaitasun apurtxu bat eukan.

Azkenean, noiz edo noiz, alanbearrean, bei txiki, politak plaust egin eta Ukabiltxu kanpora bota eban, baina ez garbiegi...

Olan bazan, ez banan,
sartu daitela kalabazan.

Eta urten daiala

Landabarrenako aldatzan.

(Erri ipuina)

Iniaki MARTIARTU

1996ko irailean

BERBALAPIKOA

ilun = gogoilun, betilun, itun, triste

goibel = gogoilun, betilun itun, triste

mirri = argal-argal, medar

txatxar = makal, utsaren urrengo, kakanarru, ezgauza

bedar ondu = bedar igar, bedar idor, bedar siku

naiagok = nago (itanao)

dok = da (itanao)

bere kolkorako = bere artean, bere barruan

mamurtu = agoan txikitu, xeetu

urdail = sabel

zai = otaza, birrin (ogia egiteko botaten jako)

plaust egin = bekorotzak beieren ganera jausikeran

este = errai

alanbearrean = zorionez, bearrik be.

IRAKURLEAI OARRA

ZER aldizkariak eta EUSKERAZLEAK ALKARTEAK'K ba-dauke Bilbao inguruan urteko arpidetza eskuratze-ko erea. Etixerik etxe joaten da kobratzaillea. Baiña gauzea ez da ain erreza errietan. Orregaitik eskari au egiten dau-tzuegu: Bialdu eiguzue txartel edo txeke bat. EUSKERAZALEAK ALKARTEA'ren izena ipiñi ta 2.000 pezeta dira-la idatzita. Txartel ori sartu karta-azal batean eta gaiñean zuzenbidea ipiñi: EUSKERAZALEAK ALKARTEA.

Colón de Larreátegi, 14, 2º, eskoia. 48001 BILBAO

Eskerrik asko urtero zintzo-zintzo ordaintzen dozuen guztioi.